

Restes de l'Antiga església de Sant Andreu

Aguilar de Segarra

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Carena sud de la serra del Cementiri.
Emplaçament	Al vessant de l'esperó més al sud de la serra del Cementiri, a poca distància dels dipòsits d'aigua.
Alçada:	620
Coordenades:	
Latitud:	41.75005
Longitud:	1.62748
UTM Est (X):	385886
UTM Nord (Y):	4622935

Classificació

Número de fitxa	08002 - 29
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Neoclàssic
Segle	XIX
Any	1836
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	Està en una fase avançada d'enrunament
Protecció	Legal
Observacions protecció:	BCIL, Catàleg de béns protegits pel POUM, 6
Accés	Obert
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08002A002000760000UL

Fitxes associades:

[Hàbitat proper al Castell d'Aguilar](#)
[Camí del Castell d'Aguilar a la Serra de Cal Querol](#)

Descripció

Església de planta rectangular i una sola nau orientada nord-oest/sud-est, molt afectada per l'enderrocament l'any 1936 però encara amb estructures conservades amb força alçada. Al seu interior, es reconeixen encara les compartimentacions fetes a ambdós costats: al costat esquerre hi havia les escales d'accés al cor, dues capelles i la sagristia. A l'altra banda del presbiteri hi havia les escales d'accés al campanar (que es trobava, doncs, a l'angle sud-est del temple) i tres capelles més.

Les parets mostren encara part dels ornaments originals: totalment arrebossades al seu interior, estan pintades de blanc amb traços de gris per ressaltar un seguit de pilastres decoratives i un fris de tríglifs i mètopes que corona el recinte.

Història

Es tracta molt probablement de l'evolució d'una primera església castral associada al Castell d'Aguilar. El primer esment documental és una visita pastoral de l'any 1330, si bé és possible que anteriorment tingués l'advocació de Sant Joan, església de la qual tenim documentació anterior, però d'interpretació incerta.

L'any 1796, els mateixos parroquians protagonitzaren un tumult que acabaren amb l'enderrocament de la coberta de l'església. Els parroquians proposaren fer-ne una de nova al pla, o bé ampliar la ja existent de Sant Miquel per traslladar-hi la parròquia. El bisbat decidí refer l'església malmesa com a opció més econòmica, però les obres es prolongaren fins l'any 1836.

L'any 1936 el temple fou enderrocat i les seves imatges destruïdes, si bé els habitants de la zona pogueren salvar-ne alguns elements. L'església ja no es tornà a reconstruir, sinó que es decidí alçar-ne una de nova, també amb l'advocació de Sant Andreu.

Bibliografia

PARCERISAS, R. (2000): Memòria d'Aguilar de Segarra. Recull de la vida d'un poble. Centre d'Estudis del Bages.

